

forestaae. Den høiest beskattede Halvdeel af en Communes Indvaanere kunne i deres store Fleerthed lettere indfinde sig ved Valgene end den anden Halvdeel, og Flere af denne sidste Halvdeels Midte staae paa en eller anden Maade i saadanne Forhold til Mænd af den høiest beskattede Halvdeel, at de maa antages ofte at ville stemme paa disses Candidater. Af disse Grunde vil den høiest beskattede Halvdeel allerede have Overvægten ved Valg af den mindre Halvdeel, medens de dernæst skulle ene have Ret til at vælge den større Halvdeel. Dette synes at være mere, end der behøves for at opnaae Hensigten med Delingen af Vælgerne i tvende Classer, og det foreslaaes derfor, at den større Halvdeel af Borgerrepræsentationens og Rigningscommissionens Medlemmer vælges ved det almindelige Valg.

Mindretallet (Hage, Larsen, Thune), der antager, at Udskiftets § 3 bør vedtages uforandret, henholder sig til den ifjor afgivne Mindretals-Betænkning, der i dette Punkt ikke blot stemmer med den nuværende Indenrigsministers Anskuelse, men ogsaa med hvad der var udtalt af den daværende Indenrigsminister. Vi kunne ikke dele den Anskuelse, at de mere bemidlede Borgere skulle være tilbøjeligere til at gjøre store kommunale Udgifter end de mindre Bemidlede, de ville i Almindelighed ikke blot være stemte for Sparommelighed, men ogsaa bedre vide Bessed om de rette Maader at naae Besparelser paa, hvilke langtfra altid bestaae i at spare paa Skillingen.

Det kan vel være, at de Bidrag, der affordres de mindre Bemidlede, kunne falde disse besværlige nok, men selv en større Forøgelse af Communeskatternes samlede Beløb vil kun i en ganske umærkelig Grad ramme de smaa Skatteydere, medens de for de større Skatteydere udgjøre Beløb, som disse vel nok uden Savn kunne affee, men ikke derfor ere tilbøjelige til at udrede, naar de kunne undgaaes. Det maa ogsaa erindres, at en meget betydelig Deel af Communes Udgifter skulle dækkes ved Skatter af de faste Eiendomme og

saaledes kun ad Omveie, der ikke let bemærkes, og ialtsald kun i ringe Grad falde paa de mindre Skatteydere, hvortil i Almindelighed Huseiere ikke henhøre; det kunde derfor vel tænkes, at de mindre Skatteydere vilde søge Repræsentanter, der vilde vælte saa stor en Skattebyrde som muligt over paa Huseierne, medens en modsat Bestræbelse fra disses Side kun vilde lede til en Forøgelse af de Skatter, hvoraf de som oftest selv bære den største Deel. Endelig vil det i Almindelighed være Tilfældet, at de mindre beskattede Indvaanere ikke ere saa fast knyttede til Kommunen som de større Skatteydere, og tillige mere ubfatte for Agitatorers Indflydelse.

Vi skulle ikke forsøge paa at løse det Spørgsmaal, paa hvilken Side Byfogden i Almindelighed stiller sig; vi ere villige til at antage, at han i Almindelighed vil stille sig omtrent paa de mere bemidlede Borgers Side, men vi paaftaae, at naar der i Communerne i de senere Aar er udført store og kostbare Foretagender, da maae disse i Almindelighed antages at være fremgaaede af et Borgersind, der ikke havde egen Interesse for Die, af en human og liberal Mand, der ønskede at gavne alle Communes Indvaanere, at udvide deres Erhvervsfelter, at forsøge deres aandelige og legemlige Velvære, hvilket upaatvivlelig ofte er sleet, uden at være blevet paaagtet af dem, der, selv ikke tænkende derover, have draget mest Nytte deraf og dog bidraget dertil i en næsten umærkelig Grad.

Vi lægge fremdeles Vægt paa, at der bliver Lighed imellem Valgmaaderne i Kjøbstæderne og paa Landet, og naar man har fremhævet, at Kjøbstadmagistratens Stilling til Repræsentantskabet medfører, at man kan give dette sidste en anden Sammensætning end Sogneforstanderskaberne, der ikke have nogen saadan sideordnet Autoritet, maae vi henvisse til, hvad der ogsaa af Andre er antydet om; at den Tid ikke turde være fjern, da Magistraten vil blive valgt af Repræsentantskabet og Forholdet derved forandret, medens det da ikke vil være saa let gjørligt at forandre Bestemmelserne om Borgerrepræsentantsalgene. Heller ikke kunne vi ansee det for afgjort, at man hverken bør